

31985L0577

31.12.1985.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 372/31

PADOMES DIREKTĪVA
(1985. gada 20. decembris)
par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām

(85/577/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (1),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (2),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (3),

tā kā dalībvalstīs ir plaši izplatīta vispārēja komercdarbības prakses forma vienpusēju saistību līgumu starp tirgotāju un patērētāju noslēgt ārpus tirgotāja uzņēmuma telpām un tā kā uz šādiem līgumiem un saistībām attiecas tiesību akti, kas dalībvalstīs atšķiras;

tā kā jebkura būtiska atšķirība šādos tiesību aktos var tieši ietekmēt kopējā tirgus darbību; tā kā tādēļ ir jātuvinā tiesību akti šajā jomā;

tā kā Eiropas Ekonomikas kopienas sākotnējā programma par patērētāju tiesību aizsardzību un informācijas politiku (4) 24. un 25. punktā *inter alia* paredz to, ka jāveic attiecīgi pasākumi, lai aizsargātu patērētājus no tirdzniecības aģentu negodīgas komercdarbības prakses;

tā kā Eiropas Ekonomikas kopienas otrā programma par patērētāju tiesību aizsardzību un informācijas sniegšanas politiku (5) apliecina, ka jāievēro rīcība un prioritātes, kas noteiktas sākotnējā programmā;

tā kā ārpus tirgotāja uzņēmuma telpām noslēgto līgumu īpatnība ir tāda, ka parasti tirgotājs pats uzsāk līguma apspriešanu, kam patērētājs nav gatavs vai ko tas negaida;

tā kā patērētājam bieži nav iespējas salīdzināt piedāvājuma kvalitāti un cenu ar citiem piedāvājumiem;

tā kā šis pārsteiguma faktors pārsvarā pastāv ne vien tirdzniecības aģentu slēgtajos līgumos, bet arī citu formu līgumos, kas noslēgti ar tirgotāju ārpus tā uzņēmuma telpām;

tā kā jānodrošina patērētājam atteikuma tiesības vismaz septiņas dienas, lai dotu viņam iespēju izvērtēt saistības, kas izriet no līguma;

tā kā jāveic attiecīgi pasākumi, lai patērētājs rakstiski būtu informēts par šo pārdomu laiku;

tā kā nedrīkst ietekmēt dalībvalstu brīvību saglabāt vai ieviest pilnīgu vai daļēju aizliegumu slēgt līgumus ārpus uzņēmuma telpām, ciktāl tās uzskata, ka šāds aizliegums ir patērētāju interesēs,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz līgumiem, saskaņā ar kuriem tirgotājs patērētājam piegādā preces vai sniedz pakalpojumus un kurus noslēdz:

— ekskursijas laikā, ko tirgotājs organizē ārpus sava uzņēmuma telpām, vai

— tirgotāja veikta apmeklējuma laikā:

i) patērētāja mājās vai cita patērētāja mājās;

ii) patērētāja darba vietā;

ja apmeklējums nenotiek pēc patērētāja izteikta pieprasījuma.

2. Šī direktīva attiecas arī uz līgumiem par tādu preču vai pakalpojumu piegādi, kas nav tādas preces un pakalpojumi, kuru dēļ patērētājs ir pieprasījis tirgotāja apmeklējumu, ar noteikumu, ka tad, kad patērētājs pieprasīja šādu apmeklējumu, viņš nezināja vai nevarēja zināt, ka šo preču vai pakalpojumu piegāde ietilpst tirgotāja komercdarbībā vai profesionālajā darbībā.

3. Šī direktīva attiecas arī uz līgumiem, par kuriem patērētājs bija veicis piedāvājumu apstākļos, kas ir līdzīgi 1. vai 2. punktā

(1) OV C 22, 29.1.1977., 6. lpp.; OV C 127, 1.6.1978., 6. lpp.

(2) OV C 241, 10.10.1977., 26. lpp.

(3) OV C 180, 18.7.1977., 39. lpp.

(4) OV C 92, 25.4.1975., 2. lpp.

(5) OV C 133, 3.6.1981., 1. lpp.

aprakstītajiem apstākļiem, kaut arī patērētājam šis piedāvājums nav saistošs līdz brīdim, kad to pieņēmis tirgotājs.

4. Šī direktīva attiecas arī uz piedāvājumiem, ko patērētājs izteicis līguma formā apstākļos, kuri ir līdzīgi 1. vai 2. punktā aprakstītajiem apstākļiem, kādos patērētājam viņa izteiktais piedāvājums ir saistošs.

2. pants

Šajā direktīvā:

“patērētājs” ir fiziska persona, kura darījumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kurus nevar uzskatīt par saistītiem ar tās profesionālo darbību;

“tirgotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas attiecīgajā darījumā darbojas savā tirdzniecības vai profesionālajā statusā, un jebkura persona, kuras darbojas tirgotāja vārdā vai vietā.

3. pants

1. Dalībvalstis var nolemt, ka šī direktīva attiecas tikai uz tādiem līgumiem, par kuriem patērētāja veicamais maksājums pārsniedz noteikto summu. Šī summa nedrīkst pārsniegt ECU 60.

Padome, pēc Komisijas priekšlikuma, pārbauda un vajadzības gadījumā pārskata šo summu pirmo reizi ne vēlāk kā četrus gadus pēc direktīvas paziņošanas un pēc tam ik pēc diviem gadiem, ņemot vērā ekonomiskās un monetārās pārmaiņas Kopienā.

2. Šī direktīva neattiecas uz:

a) nekustamā īpašuma būvniecības, pirkuma un nomas līgumiem vai līgumiem par citām tiesībām attiecībā uz nekustamo īpašumu.

Šī direktīva attiecas uz līgumiem par preču piegādi un par to iekļaušanu nekustamā īpašumā vai līgumiem par nekustamā īpašuma remontu;

b) līgumiem par pārtikas produktu vai dzērienu, vai citu tādu preču piegādi, kas ir paredzētas tūlītējam patēriņam mājāsaimniecībā un ko piegādā regulārs piegādātājs;

c) līgumiem par preču vai pakalpojumu piegādi ar noteikumu, ka tie atbilst visiem trim šādiem nosacījumiem:

i) līgums ir noslēgts, pamatojoties uz tirgotāja katalogu, kuru patērētājam ir pietiekama iespēja lasīt bez tirgotāja pārstāvja klātbūtnes;

ii) ir paredzēta tirgotāja pārstāvja un patērētāja līguma nepārtrauktība attiecībā uz konkrēto vai jebkuru turpmāko darījumu;

iii) gan katalogs, gan līgums skaidri informē patērētāju par viņa tiesībām atdot atpakaļ preces piegādātājam laikā, kas nav mazāks par septiņām dienām pēc to saņemšanas, vai atteikuma tiesībām, kas izmantojamas šajā laikā bez jebkādam saistībām, izņemot pienācīgu rūpību pret precēm;

d) apdrošināšanas līgumiem;

e) vērtspapīru līgumiem.

3. Atkāpjoties no 1. panta 2. punkta, dalībvalstis var nepiemērot šo direktīvu attiecībā uz līgumiem par tādu preču vai pakalpojumu piegādi, kam ir tiešs sakars ar precēm vai pakalpojumiem, kuru dēļ patērētājs pieprasīja tirgotāja apmeklējumu.

4. pants

Darījumos, uz kuriem attiecas 1. pants, tirgotājiem ir jādod patērētājiem rakstveida paziņojums par to atteikuma tiesībām 5. pantā noteiktajā laikā, paziņojumā norādot tās personas vārdu un adresi, pret kuru šādas tiesības var izmantot.

Šādu paziņojumu datē un tajā norāda ziņas, pēc kurām var identificēt līgumu. To nodod patērētājam:

a) gadījumā, kas paredzēts 1. panta 1. punktā, — līguma noslēgšanas laikā;

b) gadījumā, kas paredzēts 1. panta 2. punktā, — ne vēlāk kā līguma noslēgšanas laikā;

c) gadījumos, kas paredzēti 1. panta 3. punktā un 1. panta 4. punktā, — kad patērētājs ir izteicis piedāvājumu.

Dalībvalstis nodrošina, lai to valstu tiesību aktos būtu paredzēti attiecīgi patērētāju tiesību aizsardzības pasākumi tajos gadījumos, kad šajā pantā minētā informācija nav sniegta.

5. pants

1. Patērētājam ir tiesības ne mazāk kā septiņu dienu laikā no dienas, kad patērētājs saņēmis 4. pantā minēto paziņojumu, atteikties no darījuma saistībām, saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto procedūru, nosūtot paziņojumu. Ir pietiekami, ja paziņojumu nosūta pirms šā laikposma beigām.

2. Paziņojuma nosūtīšana atbrīvo patērētāju no jebkādām saistībām, kas izriet no izbeigtā līguma.

6. pants

Patērētājs nevar atteikties no tiesībām, kādas viņam piešķir šī direktīva.

7. pants

Ja patērētājs izmanto atteikuma tiesības, šāda atteikuma likumīgo spēku nosaka valsts tiesību akti, jo īpaši tie, kas attiecas uz maksājumu atlīdzību par piegādātām precēm un pakalpojumiem un uz saņemto preču atdošanu atpakaļ.

8. pants

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm pieņemt vai saglabāt spēkā labvēlīgākus patērētāju aizsardzības noteikumus jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

9. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo direktīvu 24 mēnešos pēc tās paziņošanas ⁽¹⁾. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, paziņo Komisijai.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1985. gada 20. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. KRIEPS

(1) Šī direktīva paziņota dalībvalstīm 1985. gada 23. decembrī.